

ПОНЯТТЯ І ОСНОВНІ СКЛАДОВІ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК СУЧАСНОЇ КОНЦЕПЦІЇ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Ю.Л. Труш, к-т. екон. наук,

Національний університет харчових технологій

В кінці ХХ століття в світі стало зрозуміло, що стара економічна модель з усіма своїми недоліками поступається місцем більш досконалій – цифровій економіці (digital economy), що базується на цифрових комп'ютерних технологіях.

Термін «цифрова економіка» з'явився в 1995 р., завдячуючи Д. Тапскотту, як одному з найголовніших світових авторитетів в галузі бізнес-стратегії у його праці «Цифрова економіка: потенціал та небезпеки в епоху міжнародних інформаційних мереж» [1, с. 288].

Д. Тапскотт визначив її таким чином, цифрова економіка – це економіка, що заснована на домінуючому застосуванні цифрових технологій.

Зі свого боку, американський програміст Н. Негропonte (засновник медіа-лабораторії Массачусетського технологічного інституту) сформулював її концепцію як «перехід від обробки атомів до обробки бітів».

У 2001 р. Т. Месенбург виділив три основні складові цієї концепції, зокрема:

- підтримуюча інфраструктура, що включає в себе апаратне та програмне забезпечення, телекомунікації, мережі тощо;
- електронний бізнес – будь-які процеси, які організація проводить через комп'ютерні мережі;
- електронна комерція.

Багато дослідників в Україні та в світі виділяють різні назви понять цифрової економіки: Internet-економіка, нова економіка або веб-економіка.

Все частіше поняття «цифрова економіка» переплітається з традиційною економікою, роблячи чітке розмежування ще складнішим.

Під цифровою економікою розуміють виробництво, продажі і постачання продуктів через комп'ютерні мережі, а розрахунки за операціями проводять за допомогою електронних грошей (цифрові технології).

Цифрові технології необхідні для зростання ефективності української промисловості, а в деяких секторах вони стають основою продуктових і виробничих стратегій. Їх перетворююча сила змінює традиційні моделі бізнесу, виробничі ланцюги та обумовлює появу нових продуктів і інновацій.

Отже, діджиталізація для України носить позитивний соціального характер, адже зосереджена на поліпшенні якості інфраструктури соціального забезпечення, соціальних послуг, організації прозорості та адресності соціальної допомоги й скороченні витрат.

Література

1. Вахович І. Розвиток креативних індустрій: регіональний вимір: монографія. Луцьк : Вежа-Друк, 2014. 288 с.